

30 anys

D'HISTÒRIA DE
L'STEI-i

Neus Santaner, secretària general de l'STEI-i

Biel Caldentey, secretari d'Acció Sindical i Comunicació de l'STEI-i

Naixement del Sindicat l'any 1977

El Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament - Intersindical de les Illes Balears, que és la denominació aprovada al congrés celebrat el maig de 2000, va tenir els seus orígens en el moment àlgid de l'exaltació política, social i cultural de les Illes Balears, en el moment de la transició democràtica. Després dels anys de foscor i repressió que va significar l'època franquista, era el moment d'obrir un ample procés amb la finalitat que valors com la llibertat i la democràcia es plasmassin en tota la societat. L'STEI (Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes), juntament amb els Moviments de Renovació Pedagògica i "l'Escola d'Estiu", va treballar per aconseguir aquests objectius i, a més, es va esforçar a mobilitzar i agrupar un col·lectiu històric, cultural i socialment implicat en la lluita per les llibertats, el ressorgiment de la llengua i la cultura pròpies i el sentiment de país.

Així, l'any 1977 va sorgir l'STEI de les moviments unitaris de les treballadores i dels treballadors de l'ensenyament, entre

la coordinadora de mestres de l'ensenyament públic i de les agrupacions professionals de l'ensenyament privat. El projecte era construir un sindicalisme unitari que concentràs, des de posicions progressistes, la majoria de les persones que treballaven en l'ensenyament, fossin docents o no docents.

Les que treballaven en el sector de l'ensenyament privat varen començar assumint parcel·les de representativitat, mitjançant les eleccions celebrades en el si del sindicat vertical franquista i el varen desbordar en tots els sentits.

"...punts bàsics que han caracteritzat la nostra organització sindical: independent, unitària, de classe, assembleària, reivindicativa, sociopolítica, apartidista i confederal."

Mentre que l'ocasió els va arribar a les que treballaven en l'ensenyament públic, quan el ministre franquista Robles Piquer va convocar les primeres eleccions a representants provincials de Magisteri a MUFACE. A la majoria de territoris de l'Estat espanyol, igual que a les Illes Balears varen guanyar les candidatures progressistes.

El model sindical unitari que representava l'STEI a les Illes i UCSTE (Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament) en l'àmbit estatal coincidia amb l'existència de poderoses centrals sindicals en altres sectors laborals. Això va tenir com a conseqüència que una part de la militància plantejàs el debat sobre la conveniència de seguir amb el model unitari, o formar el sector de l'ensenyament de les centrals.

Aviat, el setembre de 1977, l'STEI va tenir la seu a Palma, al carrer de la Vinyassa. Més tard es varen obrir les d'Eivissa i la de Ciutadella, a Menorca.

L'STEI-i es consolida (1977 - 2007)

En el I Congrés de l'STEI, celebrat el desembre de 1978, es varen aprovar els punts bàsics que han caracteritzat la nostra organització sindical: independent, unitària, de classe, assembleària, reivindicativa, sociopolítica, apartidista i confederal. Es va definir el model educatiu que preteníem, l'alternativa

educativa que plantejàvem per a les Illes: un ensenyament com a dret i servei públic, universal, adaptat als trets específics de la nostra realitat cultural, lingüística, social i econòmica, amb especial reivindicació de la normalització lingüística; amb una funció bàsica en el foment de les igualtats, així com a impulsor de la preservació del medi ambient.

La transició democràtica va suposar la legalització dels partits polítics i dels sindicats, així com l'aprovació de la Constitució, l'any 1978. Un any abans s'havien signat "Els Pactes de la Moncloa" que suposaren un impuls en les construccions escolars, oblidades a les Illes des del temps de la II República.

D'aquesta època cal recordar la massiva participació, a les Illes, a la vaga de l'any 1978 que va suposar trencar els límits salarials fixats. Mesos abans la vaga del professorat del sector públic per aconseguir la dedicació exclusiva havia estat un èxit total. L'STEI va encapçalar totes les mobilitzacions que varen durar més de quinze dies. El setembre d'aquest mateix any, l'STEI inicià una campanya per aconseguir que els i les mestres destinats fora de les illes quedassin a la pròpia Comunitat. En aquell moment, també es va aconseguir que tots els i les mestres del curs de l'any 1936 reingressassin en el Magisteri, quaranta anys després d'haver sofert represàlies per part de la dictadura franquista.

"...noves característiques del nostre sindicat: la d'ecologista, impulsor de la formació professional ocupacional i de la formació permanent..."

Deu anys després d'haver aprovat les línies generals de l'alternativa sindical que representava l'STEI i el seu model d'escola, calia revisar aspectes, adequar-los als canvis socials, polítics i culturals que s'havien produït en la primera dècada democràtica. Per aquest motiu, el novembre de 1988 se celebrà el II Congrés de l'STEI on s'hi reafirmà el model d'escola com a "escola al servei del poble", una escola nacional, així com s'havia aprovat en els seus inicis. Per aconseguir aquest

objectiu d'escola nacional era fonamental obtenir les transferències educatives encara que l'Administració no acceptàs el seu traspass. L'STEI va treballar perquè les dues administracions, la central i l'autonòmica, arribassin a un acord, i es coordinassin per fer efectius els drets de la nostra llengua i cultura a les escoles, perquè solucionassin els problemes que hipotecaven el futur cultural de les Illes. La consecució de les transferències educatives era una condició necessària, encara que insuficient per al model d'escola que reivindicàvem:

- una escola nacional, normalitzadora de la nostra cultura i de la llengua catalana
- el cos únic d'ensenyants
- un ensenyament no jerarquitzador
- la millora de les condicions econòmiques, laborals i socials de les treballadores i treballadors de l'ensenyament
- democratització dels centres, amb la reforma de la LODE, especialment pel que fa referència als privats concertats
- elaboració de la normativa referent als elements de participació educativa com els Consells Escolars
- adequació de la reforma als nostres trets culturals i lingüístics

El maig de 1990, el III Congrés de l'STEI va debatre les bases de la reunificació de l'escindida Confederació d'STEs (de l'UCSTE i l'STEC).

Dedicació exclusiva

+ Jubilació 65 anys

+ Gestió democràtica

= Cap a la qualitat d'ensenyament

a les escoles estatals

30 anys

A més, s'afegiren als estatuts les noves característiques del nostre sindicat: la d'ecologista, impulsor de la formació professional ocupacional i de la formació permanent de les treballadores i treballadors al llarg de la seva vida, així com la del treball més intens per a la assumpció de les competències educatives, i per a la reinstauració de la cultura i la llengua del nostre poble. Així, l'STEI considerà una reivindicació fonamental de les treballadores i dels treballadors la formació professional ocupacional, la formació inicial continuada del professorat en actiu, i la requalificació del professorat a l'atur, així com l'adaptació curricular dels cursos a les necessitats i exigències d'una societat determinada: la balear, amb unes característiques socioculturals, econòmiques i laborals diferenciades, i la utilització de les noves tecnologies i els recursos audiovisuals.

Així, des del mes d'abril de 1991, l'STEI comptà amb l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics, fruit d'una iniciativa pròpia a través d'un conveni amb la Direcció General Ocupacional de la Conselleria de Treball.

L'increment del temps d'oci i l'aparició de noves tecnologies, l'augment de la informació, la pèrdua de l'hegemonia educativa dels centres educatius davant els mitjans de comunicació, que es converteixen

en transmissors de cultura, els nous reptes tecnològics... obligaren l'STEI a prendre part activa per oferir al professorat aquestes necessitats de formació.

La filosofia del projecte es defineix amb aquests objectius, que s'han anat complint des de la seva inauguració:

- preparar personal especialitzat en la creació i ús de mitjans didàctics, audiovisuals i informàtics.
- proporcionar nous recursos pedagògics als centres de formació professional ocupacional.
- dinamitzar la utilització dels recursos didàctics.
- produir material didàctic per iniciativa pròpia o a petició de col·lectius.

"...de l'assemblearisme participatiu a la delegació de responsabilitats, del sindicalisme amb fort compromís ideològic a la demanda de serveis i gestió eficaç per a l'afiliació."

Tres anys més tard, maig de 1993, se celebrà el IV Congrés de l'STEI amb el lema "L'ensenyament del nostre poble, eina de futur", es ratificà el model d'escola que defensàvem com a escola pública, gratuïta, autònoma, democràtica, ideològicament pluralista i laica, arrelada en el medi, científica, activa, polivalent, alliberadora i per a la vida. Es defensà un ensenyament públic gratuït des del naixement i a tots els nivells i, obligatori dels 3 als 18 anys. Es va promoure un model d'escola com a part essencial d'un projecte nacional, tenint en compte que a les Illes coexisteixen realitats diverses i, que la interrelació de totes elles configura aquest projecte. Es defensà que la nostra llengua, la catalana, fos la llengua de l'ensenyament, la d'ús social i públic; al mateix temps es reivindicà intensificar les relacions amb els Països Catalans, amb intercanvi de professorat i alumnat, elaboració de materials i homologació de titulacions.

30 anys

S'analitzà la dicotomia de la falta de participació social i el nostre model participatiu, amb elevades dosis de compromís de la nostra afiliació, voluntarisme militant i estímul de participació enfront de la desmobilització social. Del canvi manifest del voluntarisme militant a les permanents sindicals, de l'assemblearisme participatiu a la delegació de responsabilitats, del sindicalisme amb fort compromís ideològic a la demanda de serveis i gestió eficaç per a l'afiliació.

L'STEI com a organització conseqüent amb les lluites per la dignificació de les dones i els homes de qualsevol país, així com amb la defensa dels drets humans, va decidir l'any 1993 obrir un espai en la seva línia de treball per cooperar amb els països desfavorits o subdesenvolupats, sobretot amb els països de Llatinoamèrica.

L'STEI va començar a dur a terme un model de cooperació amb l'objectiu bàsic d'establir una doble via: atendre les peticions que organitzacions locals ens demanden i tractar d'incidir a la nostra Comunitat en la sensibilització i conscienciació de les problemàtiques que afecten els països empobrits i, a més, en les formes de cooperació.

En el **V Congrés de l'STEI**, maig de 1996, amb el lema "La força de l'ensenyament, construïm l'alternativa", es va obrir un nou camp d'acció sindical cap a altres sectors laborals, en la perspectiva d'enfortir una pràctica sindical que fa de la participació i la consulta l'eix de la seva actuació i s'impulsà una campanya per assolir les transferències educatives. Es va seguir apostant per la lluita unitària, sense hegemonies, del moviment sindical per a la defensa de l'estat del benestar, dels serveis públics i dels drets socials, econòmics i laborals dels assalariats. Al mateix temps, es va seguir reclamant el dret de la nostra Comunitat a autogovernar-se i a gaudir del major sostre competencial, comparable almenys al de les autonomies de l'article 151; es va exigir un marc descentralitzat en la negociació col·lectiva i la total oposició a l'aprofundiment de la Reforma Laboral.

Però va ser a partir del **VI Congrés de l'STEI** amb el lema "La força necessària. Construïm alternatives", celebrat el maig de 2000, mitjançant la ponència d'organització sindical, quan es varen proposar una sèrie de reptes a partir dels quals es feia més tangible l'objectiu de la intersectorialitat. A partir

d'aquí, a la denominació tradicional, STEI, s'hi va afegir la "i" d'intersindical de les Illes Balears, STEI-i. Es plantejà racionalitzar l'estructura organitzativa i redefinir l'acció sindical per aconseguir dinamitzar la participació i omplir de major contingut ideològic i de reflexió la praxi sindical.

"Tant a Menorca i a les Pitiüses com a Mallorca hem participat en totes les mobilitzacions reivindicatives..."

Amb aquestes línies aprovades, l'STEI-i va afrontar aquesta nova etapa d'obertura cap a altres sectors. Així, el juny de 2001 es va signar la integració de la Unió Obrera Balear (UOB), que just abans del darrer Congrés no va acceptar aquesta integració de ple, i del Sindicat de Treballadors de les Illes Balears (STIB) en consonància amb el nou projecte d'Intersindical de les Illes Balears. En el VII i VIII Congressos de 2004, la proposta d'intersectorialitat es va veure ja plasmada als seus estatuts. S'aprovà una reforma

30 anys

dels estatuts en consonància a l'entrada de persones d'altres àmbits laborals que no són únicament i exclusiva del sector de l'ensenyament.

Des del maig de 2004 l'extensió del sindicat és evident i prova d'això és l'increment de la representativitat i de l'afiliació i, al mateix temps, l'STEI-i manté la seva representativitat com a sindicat majoritari als seus sectors històrics.

S'ha consolidat com la primera força sindical en el darrer procés electoral a la Mesa General de Negociació de la CAIB, que integra els àmbits de l'ensenyament públic, la sanitat i els funcionaris de serveis generals, tant en nombre de delegats, 34, que representen el 30% com en nombre de vots, 4.211, que equivalen al 42,36%. Revalidarem la condició de primera força sindical, augmentant la representativitat, tant a l'ensenyament públic, 59%, com a la UIB, 29 delegats sobre 43, que representa el 67%. Igual ha passat a l'ensenyament privat on hem aconseguit 141 delegats, que suposen el 54%. A altres sectors com ajuntaments, Consell Insular de Mallorca, empreses públiques municipals i de la CAIB, laborals de la Comunitat Autònoma, empreses de neteja, conservatori superior de Música i altres han suposat 91 delegats i delegades més que ens han fet arribar als 295. Aquesta representativitat ens situa com la 4a força sindical de les Illes Balears.

Això significa que som el sindicat majoritari de les funcionàries i funcionaris de la nostra Comunitat, de l'ensenyament (públic, privat concertat, universitari...) i de molts d'ajuntaments i comitès d'empresa.

A l'hora de tancar aquesta revista ja s'està organitzant el IX Congrés de l'STEI-i, que se celebrarà durant el mes de maig de 2008 i que té com a principal repte la consolidació de la Intersindical de les Illes Balears.

Les principals accions reivindicatives i actuacions sociopolítiques de l'STEI-i (1977 - 2007)

Des de la seva fundació l'STEI-i ha format part activa del teixit sociocultural de la nostra Comunitat. Tant a Menorca i a les Pitiüses com a Mallorca hem participat en totes les mobilitzacions reivindicatives, des de les històriques manifestacions del Primer de Maig a les de temàtica específica i puntual: "Salvem la Dragonera", demanant que aquesta illa fos Parc Natural, contra la violència de gènere, les del 8 de març, contra la integració de l'Estat espanyol a l'OTAN (recordau la campanya "1.000 mestres per a la pau"), per la pau en diverses dates (contra la guerra a la exIugoslàvia, Afganistà, contra el genocidi del poble palestí...) en defensa del poble sahrauí, defensant la nostra terra de més destrosses ecològiques, contra el pla hidrològic, "Salvem Mallorca"...

30 anys

L'STEI-i sempre ha estat una organització impulsora i motivadora de la major part de les mobilitzacions a la nostra Comunitat. Fent una mica d'història, qui no recorda aquella gran DIADA per l'Autonomia de dia 29 d'octubre de 1977 amb l'objectiu de donar suport a les institucions pròpies per aconseguir un Estatut d'Autonomia i per un ràpid traspàs de competències?

L'STEI-i s'ha significat sempre en la defensa del nom de la nostra llengua, la llengua catalana, que en la primera època encara produïa cert temor. La nostra activa participació en els esdeveniments de l'octubre de 1979 es pot qualificar d'històrica. El rebuig a la política social del Govern de la UCD, visualitzada mitjançant la gran participació de la nostra afiliació a la manifestació i el suport constant a l'assemblea de les persones aturades, en són bona prova.

La vaga de l'ensenyament privat que va suposar la ruptura dels Pactes de la Moncloa (amb UCD en el govern de l'Estat) n'és un altre botó de mostra. La campanya contra les joguetes bèl·liques durant el curs 1982-83 fou àmpliament seguida per les escoles, grups d'esplai, objectors de consciència i altres col·lectius i entitats vinculades al món de l'educació.

"Els mil mestres per a la pau" fou el lema de la campanya pacifista en què l'STEI-i participà perquè l'Estat espanyol sortís de l'OTAN, el febrer de 1986. Una vegada aprovada la LODE al parlament espanyol, l'STEI-i impulsà una forta campanya per a la participació en els Consells Escolars durant el curs escolar 1985-1986.

Des dels seus inicis, l'STEI-i ha estat clar impulsor de la normalització lingüística. Les persones capdavanteres en la introducció al currículum de la nostra cultura a les escoles il·lenques formen part d'aquest professorat, base de la nostra afiliació, que ha estat defensor de l'escola propera al poble. L'elaboració de material educatiu en fou un repte. Les pàgines de la revista PISSARRA en donen bon testimoni.

"...l'STEI va ser impulsor i motor de la gran participació a la Diada per la Llengua, on es va traslladar el Manifest reivindicatiu de mà en mà en una gran cadena humana..."

La campanya a les primeres eleccions a representants del professorat com assessores i assessors dels CEP, el novembre de 1986, foren la prova de la primera elecció democràtica d'aquest i on l'STEI-i fou la institució que més treballà per a la participació, malgrat l'apatia institucional del moment.

La campanya "Salvem sa Dragonera" per salvar aquesta illa va ser motiu d'una àmplia campanya en els centres educatius. Com a treballadores i treballadors vàrem rebutjar la transformació d'un sòl d'utilització pública en utilització d'un sòl d'elits. La manifestació celebrada l'any 1987 fou de les més concorregudes de la nostra Comunitat. El resultat va ser prou positiu: Sa Dragonera fou declarada Parc Natural.

Durant el curs 1989-1990 vàrem dur a terme la campanya de retirada dels parallamps radioactius dels centres educatius, que va tenir una forta implicació per part de la comunitat educativa i que donà com a resultat l'esperada retirada.

30 anys

El 27 de gener de 1994, l'STEI-i va donar suport i impulsà la vaga general que convocaren les dues grans centrals sindicals arreu de l'Estat espanyol. L'aprovació dels pressuposts generals de l'Estat per part del PSOE i CIU amb les partides més restrictives en els aspectes educatius i socials dels darrers anys fou l'espina que encengué aquesta protesta. Les causes es venien arrossegant des de feia mesos, la culpabilització per part del Govern de l'Estat a les treballadores i treballadors de la crisi econòmica (salaries massa elevats, garanties laborals, drets socials...) i la divulgació que l'estat del benestar era econòmicament insostenible. Tot això va desembocar en la primera gran Reforma del Mercat Laboral que fou contestada amb la primera vaga contra el Govern socialista. Al voltant del 60% del professorat dels centres públics i el 40% dels centres privats la secundaren.

El 15 d'octubre de 1996 es participà massivament a la manifestació organitzada en contra de la política econòmica del PP. Les mobilitzacions davant els continus atacs i privatitzacions dels serveis públics i les reiterades pèrdues del poder adquisitiu dels salaris, culminaren en la vaga de dia 14 de desembre

del mateix any. Vaga que fou seguida per més del 81'69% del professorat de les Illes Balears. El maig de 1998, una altra vegada l'STEI-i va ser impulsor i motor de la gran participació a la Diada per la Llengua, on es va traslladar el Manifest reivindicatiu de mà en mà en una gran cadena humana per ser lliurat al conseller de Cultura del Govern. Hi varen treballar molt els centres educatius per tal que la participació de la comunitat educativa fos important i així es va demostrar.

Durant el període que va de 1998 a 2002 com a sindicat sociopolític, l'STEI-i ha participat en manifestacions, vagues i concentracions per expressar la seva solidaritat amb els pobles pobres i oprimits (cimeres antiglobalització com el Fòrum Mundial de Porto Alegre, la cimera de Barcelona i la de Sevilla; actuacions pel dret a l'autodeterminació del poble sahrauí), per la defensa del medi ambient (cimera de Palma del 2002) i pel rebuig a la violència de gènere i el sexisme. Durant aquests anys ha participat al Fòrum Mundial d'Educació; ha impulsat projectes de cooperació i solidaritat; s'ha oposat a la Llei d'estrangeria; és membre fundador de la Plataforma per la Democràcia i la Globalització Social; ha rebutjat i

30 anys

rebutjarà la guerra com a falsa solució dels conflictes (Afganistà, Iraq, Palestina i Israel...); ha participat a les jornades reivindicatives per la llengua catalana i la cultura; i per assolir més autogovern, ha donat suport a les mobilitzacions i convocatòries de vaga contra la pèrdua de poder adquisitiu; s'ha posicionat en contra de la política educativa del Govern central del PP: LOU, Llei de Formació Professional i Llei de Qualitat (LOCE) i per això ha donat suport a la vaga del 29 d'octubre de 2002 contra aquesta llei.

I durant el darrer període que va de 2003 a 2007, la majoria d'accions dutes a terme han estat en defensa de l'ensenyament en català, que es trobava constantment atacat pel Govern autonòmic del PP. L'STEI-i ha impugnat tota la normativa que ha sortit al BOIB: l'exempció de català als majors de 50 anys, que va ser declarada il·legal pels tribunals; juntament amb l'OCB va posar un recurs contenciós administratiu perquè no es convocava el Consell Social de la llengua catalana; una demanda judicial contra l'ordre de poder triar la llengua del 1r ensenyament, qüestió que no havia passat pel Consell Escolar; impugnació del decret que obligava el professorat a anar a corregir proves, ja que la Conselleria de Cultura havia suprimit la Junta Avaluadora de Català, i es va fer rectificar la Conselleria; també va fer rectificar la Conselleria que havia intentat donar el nivell C a l'alumnat de 4t d'ESO; impugnació del decret de trilingüisme, juntament amb l'OCB i la FAPA de Mallorca.

És a dir, l'STEI-i ha portat al carrer la seva ideologia recollida als estatuts, donant suport actiu a totes les

reivindicacions i mobilitzacions ciutadanes. L'STEI-i ha fet de la democràcia un camí actiu, viu i participatiu.

"La insuficient dotació econòmica ha incrementat el dèficit pressupostari per plaça escolar de la nostra Comunitat respecte a la resta del territori MEC."

Les transferències d'Educació, una aspiració i una mala dotació econòmica (1998)

L'STEI, com a sindicat de classe i nacional de les Illes, ha lluitat i ha reclamat l'assumpció de les competències educatives, en el doble vessant d'augmentar la capacitat de decisió política -assolir més sobirania pròpia- i de reforçar la nostra identitat cultural i nacional. Després de tants d'anys d'haver-se aprovat l'Estatut d'Autonomia, encara, no havíem aconseguit aquestes fites. Elaborarem un estudi sobre la situació del nostre sistema educatiu, davant el repte de les transferències educatives, i un document, que fou lliurat al Conseller de Cultura i al Director General de Personal on explicitàvem les nostres demandes sobre els diferents aspectes educatius de la nostra Comunitat i fèiem 10 propostes per al nostre autogovern educatiu.

Les conclusions d'aquest estudi es feren públiques i el temps ens ha donat la raó sobre allò que anunciàvem. La insuficient dotació econòmica ha incrementat el dèficit pressupostari per plaça escolar de la nostra Comunitat respecte a la resta del territori MEC. Si hi afegim l'increment constant de l'alumnat, la població nouvinguda i tot el dèficit històric que patim, fa que la nostra realitat educativa sigui la que és, oblidada de tots els governs centrals.

Negociacions autonòmiques a l'àmbit d'educació

Una vegada assumides les competències per part de la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes

30 anys

Balears, l'STEI-i ha assistit a les reunions de la Mesa Sectorial d'Educació i ha aconseguit acords rellevants, d'entre els quals destaquem: l'acord de plantilles de 8 de març de 2000; l'oferta d'estudis de mestre especialista en Educació Especial; s'ha impulsat una campanya de recollida de signatures (més de 7.000) per reclamar l'equiparació retributiva i social, al Govern Autònic; s'ha tancat favorablement la negociació sobre l'equiparació a l'acord de 20 d'abril de 2002; s'ha fet l'equiparació social gràcies a les prestacions que es varen aconseguir; el 2005 s'ha arribat a un acord per a la conciliació de la vida laboral i familiar; el 2006 s'ha arribat a un acord per a la millora de l'ensenyament públic amb l'augment de les plantilles i millores retributives, socials i laborals per al professorat, com és l'augment de 90 euros mensuals per a tot el professorat i com a eix central de l'acció sindical de l'STEI-i, s'ha duit endavant l'eliminació del treball precari, per això sempre -amb diferents governs autonòmics- hem negociat pactes d'estabilitat per al professorat interí, des del 1998 fins al 2012.

Quant al sector privat, l'STEI-i, com a sindicat majoritari a les Illes Balears del sector de l'ensenyament concertat i acollint-se a l'article 49 de la LODE, que deia que s'havia de tendir a promoure el procés d'analogia del professorat de la concertada amb els de la pública i a una disposició addicional dels

IV i V Convenis estatals de l'ensenyament sostingut amb fons públics, que manifestava que es podran negociar acords amb les administracions autonòmiques pertinents, l'STEI-i ha negociat i signat un acord de millora el 30 d'abril de 2001 que recollia un complement d'analogia retributiva (CRIB), que permetia incorporar unes quantitats que avançaven en el procés d'acostament del salaris del professorat del sector concertat als del sector públic. També un acord de plantilles que entre d'altres permetia passar de les 25 hores lectives a 24, reconeixent que es necessitava horari per a altres tasques complementàries dels centres com tutories, coordinació... i un acord de recol·locació del professorat de centres que perdien unitats.

El 23 de febrer de 2004 vàrem signar un segon acord en la mateixa línia que l'anterior, que endemés recollia un complement retributiu per al personal d'administració i serveis i un calendari d'abonament per al professorat que complia els requisits d'haver treballat 25 anys en el mateix centre educatiu.

En aquests moments i a partir del gener de 2008 estam negociant un nou acord en base a un "Compromís d'Acord" signat el dia 7 de maig de 2007, que esperam que pugui acabar signant-se. Aquest ha de contemplar seguir amb el procés d'analogia, completar el calendari d'abonament de la paga dels 25 anys, ara dins l'àmbit del V Conveni i un apartat que permeti acumular la lactància d'un mes més al permís de maternitat.

30 anys

La revista PISSARRA, companya de viatge de l'STEI-i (1977 - 2007)

Des dels inicis del Sindicat, la veu externa escrita fou la revista *PISSARRA*. La revista ha recollit un ampli ventall de temes: des de les reivindicacions sociolaborals de les treballadores i treballadors del sector, les nostres reivindicacions davant les transferències, el disseny curricular propi, les lluites i esforços per la normalització lingüística no solament en l'àmbit educatiu, sinó dins la societat en general, a la reivindicació constant d'una escola pública de qualitat, l'exigència de democratització dels centres mantinguts amb fons públics...

No pecam de fatum, ni arrogants si consideram que la revista *PISSARRA* ha omplert i omple un espai dins el nostre àmbit educatiu. En un altre article hi trobareu més informació.

"...la intersindical que impulsam faci possible un nou sindicalisme que, també, aconseguixi una realitat més justa, més solidària i més equitativa de la nostra terra."

El nostre futur

L'STEI-i sempre ha estat una organització participativa, impulsora i motivadora en tots els moviments reivindicatius de la comunitat de les Illes Balears que tenguessin com a conseqüència un avanç progressista fos en l'àmbit que fos; des de la reivindicació autonomista o contra la política antisocial dels diferents governs, fins a les grans mobilitzacions contra la urbanització d'àrees de gran valor ecològic o les diades per la nostra llengua. Sempre hem participat i impulsat les vagues generals, i podem afirmar que el sector del professorat de les Illes, els ha donat suport majoritàriament i activament.

Aquest any complim més de 30 anys en la realitat social balear i el nostre desig és que la intersindical que impulsam faci possible un nou sindicalisme que, també, aconseguixi una realitat més justa, més solidària i més equitativa de la nostra terra. □

